Art. 44. Od orzeczeń dyrekcji, działającej z upoważnienia w zakresie niniejszej ustawy, służy odwołanie do Ministra Komunikacji w terminie 60-dniowym.

IV. Postanowienia przejściowe i wspólne.

Art. 45. Postanowienia niniejszej ustawy nie mają zastosowania do kolei użytku prywatnego o silniku mechanicznym, znajdujących się w całości w obrębie terenów przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i gospodarstw rolnych, oraz do kolejek użytku prywatnego z trakcją niemechaniczną.

Pozwolenia na budowę kolei użytku prywatnego, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, udzielają władze przemysłowe, względnie administracji ogólnej, każda w zakresie swych kompetencyj.

Art. 46. Do kolei znaczenia miejscowego użytku publicznego, koncesjonowanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie ostatni ustęp art. 8, art. 12, 15, 16, ostatni ustęp art. 17, art. 18, 19, 20 i 21 oraz warunki, ustalone w koncesjach.

Do kolei użytku prywatnego, które zbudowano na podstawie pozwoleń, udzielonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie postanowienia art. 16, ustęp 1 i 2 art. 18, art. 20, ustęp 2 art. 37 i art. 43 oraz warunki, ustalone w pozwoleniach na budowę.

Art. 47. Postanowienie ustępu 1 art. 11 może być zastosowane do kolei znaczenia miejscowego i kolei miejskich, koncesjonowanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 48. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Komunikacji oraz innym zainteresowanym ministrom, każdemu z nich we właściwym zakresie działania.

Art. 49. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej ustawa z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 646) nie ma zastosowania do kolei znaczenia miejscowego i kolei miejskich użytku publicznego oraz do kolei użytku prywatnego, a art. 22 tejże ustawy traci swą moc.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

392.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 17 marca 1932 r.

o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie.

Art. 1. Wszelkie czynności sędziowskie, związane ze scaleniem gruntów w trybie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833), a w szczególności czynności, przewidziane w ustawie niniejszej, będą poruczane sędziom, wyznaczonym do tych spraw przez prezesów właściwych sądów apelacyjnych. Sędziemu będzie dodany zaprzysiężony protokólant.

Art. 2. 1) Właściwy sędzia (art. 1) uprawniony jest do wykonywania w związku ze scaleniem wszystkich czynności sądów w przypadkach, gdy w myśl ustaw cywilnych zachodzi potrzeba ustanowienia kurateli dla uczestnika scalenia lub dla nie objętej masy spadkowej uczestnika oraz w przypadkach, gdy uczestnik scalenia jest znany z miejsca pobytu, przebywa jednak poza granicami Rzeczypospolitej, a doręczenie mu wezwania spowodowałoby zwłokę w postępowaniu scaleniowem. Tenże sędzia jest właściwym do udzielania zamiast sądu opiekuńczego i kuratelarnego wszelkich zezwoleń i zatwierdzeń, wymaganych przez obowiązujące przepisy. W razie ustanowienia kuratora dla nie objętej masy spadkowej sędzia (art. 1) jest również uprawniony do udzielenia kuratorowi upoważnienia do przedsięwzięcia czynności, wymienionych w § 145 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 r. o postępowaniu w sprawach niespornych (Dz. u. p. austr. Nr. 208).

2) O dokonaniu czynności, wymienionych w cz. 1, sędzia zawiadomi, przy dołączeniu odpisu swego zarządzenia, właściwy sąd opiekuńczy lub kuratelarny, bądź ten sąd, który według obowiązujących przepisów byłby właściwy do sprawowania opieki i kurateli lub do przeprowadzenia przewodu spadkowego.

3) Ustanowienie kuratora na podstawie artykułu niniejszego nie wymaga ogłoszenia w pismach.

Art. 3. O ile ustawa niniejsza nie przewiduje odmiennego trybu postępowania, stosowane będą uzupełniająco zasady postępowania w sprawach niespornych.

Art. 4. Uchwały sędziego, wydawane na zasadzie ustawy niniejszej i uchwały sądów okręgowych, wydawane w myśl § 109 normy jurysdykcyjnej, nie podlegają zaskarżeniu.

Art. 5. 1) Stan własności, posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem ustala właściwy sędzia (art. 1) przy pomocy mierniczego, prowadzącego scalenie.

2) W razie stwierdzenia rozbieżności pomiędzy faktycznym stanem posiadania lub obciążeń a stanem, ujawnionym w księgach gruntowych lub w dowodach katastralnych, sędzia przeprowadza na miejscu dochodzenia celem ustalenia praw własności

i obciążeń oraz stanu posiadania. Oświadczenia stron co do własności, posiadania lub obciążenia gruntów ujawni sędzia w protokóle. Protokół podpisują strony, delegaci uczestników scalenia (art. 8), sędzia, który prowadził dochodzenie i protokólant.

3) Jeżeli oświadczenia stron, składane w myśl cz. 2, będą ze sobą sprzeczne lub nasuwać będą jakiekolwiek wątpliwości, winien sędzia dążyć do tego, by kwestje sporne lub wątpliwe rozstrzygnięte zostały już w tem stadjum postępowania drogą ugody pomiędzy stronami i aby w ten sposób ustalony został bezspornie stan faktyczny i prawny, mający stanowić podstawę dalszego postępowania scaleniowego. Gdyby ugody nie dało się osiągnąć, stwierdzi sędzia ten fakt w protokóle i zarazem ustali w nim na podstawie przeprowadzonych dochodzeń ostatni faktyczny stan posiadania danego gruntu. Stan ten będzie stanowił podstawę dla dalszego toku postępowania scaleniowego z tym skutkiem, iż w rejestrze pomiarowym, a następnie w wykazie właścicieli (art. 10) i w projekcie nowej księgi gruntowej lub w projekcie zmian (art. 13) grunt sporny wykazany będzie jako własność ostatniego faktycznego posiadacza przy równoczesnem zaznaczeniu, że prawo własności do tego gruntu jest sporne.

4) Jeżeli w chwili ustalania stanu posiadania przed scaleniem toczy się spór sądowy co do gruntu, objętego scaleniem, stosuje się odpowiednio postanowienia cz. 3.

5) W przypadkach, określonych w cz. 2, nowe pomiary dokonywane będą bądź na całym obszarze scalenia, bądź też tylko w odniesieniu do zmian, nie objętych dotychczasowemi dowodami katastralnemi, stosownie do tego, jak urząd ziemski uzna ze względów technicznych za wskazane.

Art. 6. Sprawy sporne oraz niesporne, dotyczące gruntów scalanych, winny być przez właściwe sądy rozpatrywane poza zwykłą kolejnością spraw jako szczególnie pilne.

Art. 7. 1) Działka gruntowa, wydzielona w wyniku scalenia za grunt, wykazany w myśl cz. 3 art. 5 jako sporny, winna być osobno oznaczona na planie i w rejestrze pomiarowym, załączonych do orzeczenia, zatwierdzającego projekt scalenia, oraz osobno wyznaczona na gruncie.

2) Wszelkie roszczenia o prawo własności do gruntów, objętych scaleniem, mogą być skierowywane wyłącznie do działek, otrzymanych przez uczestników scalenia wzamian za grunty, uprzednio posiadane. Jeżeli posiadacz nowoutworzonej działki otrzymał w wyniku scalenia wyrównawczą dopłatę pieniężną, przedmiotem roszczeń może być także suma, otrzymana przez tego posiadacza tytułem dopłaty.

3) Jeżeli wytoczony już spór o własność gruntów, objętych scaleniem, nie został zakończony przed uprawomocnieniem się orzeczenia, zatwierdzającego projekt scalenia (art. 35 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów), winien powód, stosownie do postanowień cz. 2, zmienić odpowiednio oznaczenie przedmiotu sporu nawet w postępowaniu apelacyjnem. Zmiana ta nie będzie uważana za zmianę powództwa w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 8. Przy ustalaniu stanu własności posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem winni być obecni dwaj członkowie rady uczestników scalenia, wydelegowani przez radę w terminie, wyznaczonym przez właściwego sędziego (art. 1). Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni. W razie niewyznaczenia delegatów przez radę uczestników scalenia we właściwym terminie, wyznacza ich sędzia z pośród uczestników scalenia.

Art. 9. 1) W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa osób, wezwanych w charakterze świadków lub biegłych celem ustalenia stanu własności, posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem, właściwy sędzia (art. 1) władny jest nałożyć na niestawających grzywnę do 100 złotych. W przypadkach, gdy grzywna jest nieściągalna albo ściągnięcie jej pozbawiłoby ukaranego lub jego rodzinę niezbędnych środków utrzymania, zarządzi sędzia (art. 1) areszt zastępczy do dni trzech.

2) W razie niestawienia się osób interesowanych, wezwanych celem złożenia oświadczeń, niezbędnych dla ustalenia stanu własności posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem, sędzia może wyznaczyć dla osoby nie stawającej zastępcę, którego oświadczenia stoją narówni z oświadczeniami osoby interesowanej. Zastępcami należy ustanowić, o ile możności, krewnych lub osoby, obeznane z badanemi stosunkami.

Art. 10. 1) Wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia, oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem wraz z przewidzianym w cz. 2 art. 5 protokółem winien być wyłożony w miejscu urzędowania mierniczego na terenie scalenia. O wyłożeniu tych dokumentów dokonane będzie obwieszczenie przez wywieszenie w urzędzie gminnym oraz ogłoszenie w Dzienniku Wojewódzkim z zaznaczeniem, że osoby interesowane mogą w ciągu jednego miesiąca zgłosić pisemnie lub ustnie na ręce mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów i że niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń spowoduje skutki, wynikające z art. 12 i cz. 2 art. 16. Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu obwieszczenia w urzędzie gminnym. Sędzia winien dążyć do załatwienia tych sprzeciwów w drodze ugody.

2) Zgłoszenie sprzeciwu jest zbędne w odniesieniu do gruntów, o których mowa w cz. 3 art. 5. Złożone w trybie tego artykułu sprzeczne oświadczenia co do stanu własności, posiadania i obciążeń mają ten sam skutek, jaki ustawa niniejsza przyznaje sprzeciwom.

Art. 11. Po upływie wskazanego w art. 10 terminu sędzia (art. 1) uzupełni wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia gruntów adnotacjami o zgłoszonych sprzeciwach (art. 10), a w razie ich ugodowego załatwienia dokona w tym wykazie odpowiednich sprostowań i udzieli następnie powiatowemu urzędowi ziemskiemu celem załatwienia sprzeciwów, dotyczących klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem. Osoby, których sprzeciw, dotyczący klasyfikacji i szacunku gruntów, nie został przez powiatowy urząd ziemski uwzględniony, mogą odwołać się od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego

do okręgowej komisji ziemskiej w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w trybie, ustalonym w art. 51 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

Art. 12. Sporządzony w myśl art. 5 — 11 wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem wraz z przewidzianym w cz. 2 art. 5 protokółem, stanowi łącznie z prawomocnem orzeczeniem, zatwierdzającem projekt scalenia (art. 35 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów), podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scalenia.

Art. 13. 1) Wykonanie czynności, związanych z uregulowaniem stanu hipotecznego (art. 12), należy do właściwego sędziego (art. 1) i powiatowego urzędu ziemskiego.

2) Jeśli przedmiotem scalenia były wszystkie grunty, wchodzące w skład jednostki (gminy) katastralnej, a księgi gruntowe dla tych gruntów istnieją, sędzia przy pomocy powiatowego urzędu ziemskiego sporządza projekt nowej księgi gruntowej, która we właściwym sądzie hipotecznym zastąpi księgę gruntową, dotychczas istniejącą.

3) W razie scalenia tylko części jednostki (gminy) katastralnej, dla której księga gruntowa istnieje, sędzia przy pomocy powiatowego urzędu ziemskiego sporządza projekt nowej księgi tylko dla obszaru scalonego; dotychczasowa księga gruntowa w części, obejmującej grunty, które nie uległy scaleniu, pozostaje w mocy z tem, że sędzia sporządzi projekt zmian, jakie muszą być dokonane w wyniku scalenia w wykazach hipotecznych tej części księgi gruntowej.

4) Zamiast wymienionych w cz. 3 projektów może być sporządzony tylko projekt zmian w istniejącej księdze gruntowej, o ile sędzia uzna to za wskazane ze względu na nieznaczną ilość tych zmian i uzna, że przeprowadzenie ich w dotychczasowej księdze gruntowej nie wywoła trudności lub niejasności.

5) W projekcie nowej księgi gruntowej i w projekcie zmian zamieści sędzia w odpowiednich wykazach hipotecznych adnotacje o zgłoszonych sprzeciwach i sprzecznych oświadczeniach (cz. 3 art. 5 i art. 10). Osobom, które wniosły sprzeciw lub sprzeczne oświadczenie, należy doręczyć wezwanie, by w ciągu dwóch miesięcy od daty doręczenia wezwania wytoczyły we właściwym sądzie spór o ustalenie zaprzeczonego prawa własności lub praw hipotecznych i złożyły dowód wytoczenia sporu we właściwym sądzie hipotecznym pod rygorem, że po bezskutecznym upływie tego terminu wpis, uskuteczniony w projekcie księgi gruntowej lub w projekcie zmian, uważany będzie za ustalony, a adnotacja będzie wykreślona. Doręczenie wezwania ma nastąpić do rąk własnych osoby interesowanej lub jej kuratora. Wykreślenie adnotacji po bezskutecznym upływie terminu lub zmianie wpisu hipotecznego, uzasadnionej prawomocnem rozstrzygnięciem sporu, wykona sąd hipoteczny (art. 17) z urzędu.

Art. 14. 1) Przy sporządzaniu projektu księgi gruntowej wszelkie ciężary przekazuje się na nowowydzielone działki, zgodnie z dotychczasowym stanem hipotecznym, z zastrzeżeniem postanowień cz. 2 i 3 art. 5 oraz z tem, że właściwy sędzia (art. 1) ma prawo pominąć:

a) długi i ciężary, wymienione w § 41 lit. d rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno - prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213), o ile dłużnik hipoteczny uiści wierzycielowi dłużną sumę lub o ile dłużnik w przypadkach, gdy wierzyciel nieznany jest z miejsca pobytu, sumę tę złoży do depozytu sądowego; przerachowania tych wierzytelności dokona sędzia, właściwy w myśl art. 1; wierzyciel nie ma prawa odmówić przyjęcia spłaty tych wierzytelności;

b) dożywocia na rzecz osób, które praw tych nie wykonywają przynajmniej od 10 lat i co do których będzie udowodnione, że są nieznane z miejsca pobytu;

c) wierzytelności instytucyj i osób prawnych, nie przekraczające w kapitale sumy tysiąc (1000) złotych, których umorzenie dłużnik hipoteczny udowodni dokumentem prywatnym, zaopatrzonym w podpis firmowy lub urzędowy; taki sam skutek ma oświadczenie o umorzeniu wierzytelności, złożone wobec sędziego przez kuratora (art. 2) wierzyciela nieobecnego w kraju lub nieznanego z miejsca pobytu, przyczem sędzia, o ile uzna to za potrzebne, stwierdzi ponadto fakt umorzenia wierzytelności zeznaniami przynajmniej jednego świadka, którego może przesłuchać także pod przysięgą;

d) prawa zastawu, obciążające wykazy uboczne, które powstały wskutek rozpadnięcia się wykazu głównego i na które przeniesiono ciężary z nieruchomości szczepowej; pominięcie tych praw zastawu jest niedopuszczalne w odniesieniu do wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego, w odniesieniu zaś do innych wierzytelności o tyle tylko, o ile właściciele gruntów, objętych wykazami ubocznemi, nie są zarazem dłużnikami osobistymi i pod warunkiem, że nieruchomość, objęta wykazem głównym, stanowi należyte zabezpieczenie danej wierzytelności;

e) służebności gruntowe, które wygasły lub stały się bezprzedmiotowe.

2) O uchwałach, powziętych na podstawie pkt. c) i d) artykułu niniejszego, należy wierzycielom doręczyć zawiadomienia. Jeżeli wierzyciel jest nieznany z miejsca pobytu, doręczenie zawiadomienia zastępują obwieszczenia, dokonywane w myśl cz. 1 art. 16.

Art. 15. 1) Jeżeli na nową działkę, powstałą w wyniku scalenia, przeniesione mają być ciężary z kilku różnie obciążonych wykazów hipotecznych, właściwy sędzia (art. 1) ustala, z jakiem pierwszeństwem stopnia hipotecznego winny być wpisane w projekcie księgi gruntowej ciężary na nowowydzieloną działkę. Sędzia winien dążyć w miarę możności do osiągnięcia porozumienia między stronami; o ile porozumienia osiągnąć nie można, sędzia ustala stopień hipoteczny poszczególnych ciężarów na podstawie porównania wartości działek, obciążonych przed scaleniem, mając na uwadze, aby bezpieczeństwo przenoszonych na nowowydzieloną działkę ciężarów nie było mniejsze niż przed scaleniem. Porównanie wartości działek następuje na podstawie ich szacunku, ustalonego w toku postępowania scalenio-

wego. Właściwy sędzia (art. 1) może ustanowić w projekcie księgi gruntowej równe pierwszeństwo dla kilku praw zastawu, wpisanych na kilku różnie obciążonych przed scaleniem działkach. O postanowieniach swych, powziętych w przypadkach nieosiągnięcia porozumienia między stronami, winien sędzia doręczyć stronom zawiadomienia na piśmie, a niezależnie od tego powiadomić strony o tych postanowieniach, o ile możności, już przy przesłuchaniu.

2) Dla wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego winien być ustalony stopień hipoteczny nie dalszy niż ten, z jakim zabezpieczone były na działkach posiadanych przed scaleniem; o ile na działkach tych wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego zabezpieczone były z różnym stopniem hipotecznym, przyjąć należy najbliższy z tych stopni.

Art. 16. 1) Sporządzony w myśl art. 13 — 15 projekt księgi gruntowej i projekt zmian winien być na przeciąg jednego miesiąca wyłożony w kancelarji powiatowego urzędu ziemskiego lub urzędu gminnego, o czem winny być dokonane obwieszczenia w sposób, określony w art. 10, z zaznaczeniem, że osoby interesowane mogą w terminie jednego miesiąca zgłosić sprzeciwy co do zaprojektowanych wpisów, bądź co do pominięcia wpisów, ujawnionych w dawnych wykazach hipotecznych. Sprzeciwy te nie mogą jednak dotyczyć ustalonego w myśl art. 10 stanu własności, posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem.

2) Po upływie wskazanego w cz. 1 terminu właściwy sędzia (art. 1) oraz powiatowy urząd ziemski dokonają na projekcie księgi gruntowej i projekcie zmian adnotacyj o sprzeciwach, zgłoszonych w myśl cz. 1, i potwierdzą zachowanie przepisanego ustawą niniejszą trybu postępowania, poczem prześlą te projekty wraz z wszystkiemi dokumentami (art. 12) i aktami (ogłoszeniami, wnioskami, pismami stron i t. d.), oraz z nową mapą hipoteczną (art. 20) właściwemu sądowi hipotecznemu i zawiadomią o tem prezesów właściwych sądów apelacyjnego i okręgowego.

Art. 17. 1) Sąd hipoteczny dokona następujących czynności:

a) oznaczy dzień otwarcia nowej księgi gruntowej i uwidoczni dzień ten przez zamieszczenie na księdze gruntowej odpowiedniej klauzuli oraz obwieści dzień ten publicznie przez wywieszenie ogłoszenia w budynku sądowym, w urzędzie ksiąg gruntowych i w urzędzie gminnym gminy scalonej; w ogłoszeniu należy podać skutki otwarcia księgi gruntowej (cz. 2);

b) zarządzi zamknięcie poszczególnych wykazów hipotecznych dotychczasowej księgi gruntowej, które straciły moc prawną wskutek sporządzenia nowej księgi, względnie zarządzi wykonanie wpisów, wynikających z projektu zmian;

c) załatwi sprzeciwy, zgłoszone w myśl art. 16, wyznaczając w miarę potrzeby termin do przesłuchania stron; w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy stronami stosują się postanowienia cz. 5 art. 13;

d) wykreśli adnotacje o sprzecznych oświadczeniach i sprzeciwach (art. 5 i 10) w przypadkach bezskutecznego upływu terminu do wytoczenia sporu (cz. 5 art. 13).

2) Wprowadzenie w życie projektu księgi gruntowej, jako nowej księgi gruntowej w miejsce dotychczasowej, ma ten skutek, że z dniem otwarcia tej księgi wszelkie nowe prawa hipoteczne mogą być nabyte, ograniczone, przeniesione i uchylone tylko przez wpis do nowej księgi gruntowej.

Art. 18. 1) Postępowanie, przewidziane w artykule niniejszym i art. 19, stosowane będzie, jeżeli księgi gruntowe dla obszaru scalenia uległy zniszczeniu lub z innych powodów nie istnieją, a mianowicie w przypadkach, gdy:

a) przedmiotem scalenia był cały obszar jednostki (gminy) katastralnej, a brak ksiąg gruntowych w całości lub w części;

b) przedmiotem scalenia była tylko część tej jednostki, a brak ksiąg gruntowych właśnie dla tej części.

2) Po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego obszar scalenia (art. 17 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów) ogłosi sędzia w urzędzie gminnym gminy scalanej i we właściwym sądzie grodzkim wdrożenie postępowania scaleniowego i pouczy posiadaczy gospodarstw, że wszelkie zmiany własności i obciążeń pozostaną od chwili obwieszczenia bez wpływu na przebieg postępowania, zaś w stosunku do wydzielonych przy scaleniu gruntów zachowują moc tylko o tyle, o ile nie będą sprzeczne z postanowieniami ustawy o scalaniu gruntów z dnia 31 lipca 1923 r., wreszcie, że zbywanie części gospodarstwa, objętego obszarem scalenia, wymaga zgody powiatowego urzędu ziemskiego. Następnie właściwy sędzia (art. 1) wdroży i przeprowadzi postępowanie, przewidziane w ustawie z dnia 20 marca 1874 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. galic. Nr. 29), z tem, że:

a) rewizję operatu katastralnego przeprowadzi równocześnie z czynnościami sędziego urząd ziemski przy pomocy własnych mierniczych;

b) sędzia może już w toku dochodzeń badać i ustalać stan obciążenia (stan dawnych ciężarów);

c) zamiast arkuszy posiadania (§ 27 ustawy z dnia 20 marca 1874 r.) sporządzi sędzia wykaz właścicieli z wymienieniem należących do każdego z nich parcel tudzież wszystkich praw i ciężarów, związanych z własnością i posiadaniem, oraz z zaznaczeniem, czy i w jakiej mierze własność jest sporna wskutek zaprzeczenia lub z innych przyczyn.

Art. 19. 1) W dalszem postępowaniu w zakresie ustalenia wykazu właścicieli i obciążeń, oraz klasyfikacji i szacunku gruntów, tudzież sporządzenia projektu nowej księgi gruntowej dla gruntów scalonych stosowane będą odpowiednio przepisy art. 10 do 16 niniejszej ustawy z tą zmianą, że wymieniony w cz. 2 art. 16 operat zamiast do sądu hipotecznego przesłany będzie prezesowi sądu okręgowego.

2) Prezes sądu okręgowego po otrzymaniu operatu postąpi według § 30 ustawy z dnia 20 marca 1874 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 29) i zarządzi wdrożenie postępowania według ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 96).

Art. 20. 1) Na podstawie wymienionych w art. 12 dokumentów okręgowy urząd ziemski sporządza nowy operat pomiarowy scalonego obszaru i przekazuje go w jednym egzemplarzu sędziemu

(art. 1) celem dołączenia do operatów (cz. 2 art. 16) jako mapę hipoteczną, a drugi egzemplarz przesyła właściwemu urzędowi katastralnemu. Urząd ten dołącza otrzymany operat do akt katastralnych w miejsce dawnego operatu katastralnego, który ulega z tą chwilą unieważnieniu.

2) W razie niezgodności granic scalonej jednostki katastralnej, wykazanych na planie, sporządzonym przez okręgowy urząd ziemski, z granicami, wykazanemi na dawnych mapach katastralnych, urząd katastralny, biorąc za podstawę plan, sporządzony przez urząd ziemski, przystosuje do tego planu granice sąsiednich jednostek katastralnych, wykazane na dawnych mapach katastralnych. Przesunięcia granic jednostek administracyjnych, spowodowane temi zmianami, nie wymagają uprzedniego uzyskania decyzji władz, właściwych do decydowania o zmianie granic jednostek administracyjnych.

3) W przypadkach, w których obszar scalenia obejmuje tylko część jednostki katastralnej, urząd katastralny po otrzymaniu planu, sporządzonego przez okręgowy urząd ziemski, wykona w razie potrzeby dla pozostałej części jednostki katastralnej plan, przystosowany do operatu pomiarowego części scalonej.

4) O wynikach czynności, wykonanych w myśl cz. 2 i 3 niniejszego artykułu, urząd katastralny zawiadomi właściwy sąd hipoteczny, załączając sporządzoną mapę i wykaz zaszłych zmian. Sąd hipoteczny spowoduje uzgodnienie ksiąg gruntowych według wykazanych zmian.

Art. 21. Protokół, wymieniony w cz. 2 art. 6, jest wolny od opłat stemplowych oraz od podatku od darowizn co do stwierdzonych w nim umów, stanowiących tytuł przejścia własności, a zawartych przed ogłoszeniem ustawy niniejszej, o ile również oddanie nieruchomości w posiadanie nabywcy na podstawie takiej umowy nastąpiło przed ogłoszeniem tej ustawy.

Art. 22. 1) Ustawa niniejsza ma zastosowanie również do tych gruntów, na których postępowanie scaleniowe zostało wszczęte przed wejściem w życie ustawy niniejszej, a nie zostało zakończone, z tem, że ustalony prawomocnie w toku postępowania stan posiadania gruntów przed scaleniem stanowić będzie podstawę do zastosowania trybu, przewidzianego w art. 12 i następnych ustawy niniejszej.

2) Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy stan posiadania nie został jeszcze przez władze ziemskie prawomocnie ustalony, właściwy sędzia (art. 1) może przyjąć dotychczasowe wyniki dochodzeń mierniczego i komisarza ziemskiego za dostateczną podstawę dla ustalenia tego stanu.

Art. 23. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Reform Rolnych, Sprawiedliwości, Skarbu i Spraw Wewnętrznych.

Art. 24. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarach okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą, a w szczególności tracą moc obowiązującą na obszarze działania ustawy niniejszej postanowienia pkt. i) cz. 1 i zdania pierwszego cz. 2 art. 28, pkt. b) art. 30, art. 31, art. 40 i pkt. a) art. 45 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

393.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 17 marca 1932 r.

w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. o uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na terytorjach dawniej niemieckich, odstąpionych Polsce bezpośrednio na podstawie traktatu wersalskiego, oraz w przedmiocie dodatków drożyźnianych dla uprawnionych do pobierania świadczeń na podstawie tej decyzji.

Art. 1. Po art. 12 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. o uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na terytorjach dawniej niemieckich, odstąpionych Polsce bezpośrednio na podstawie traktatu wersalskiego, oraz w przedmiocie dodatków drożyźnianych dla uprawnionych do pobierania świadczeń na podstawie tej decyzji (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 7, poz. 63) dodaje się dwa nowe artykuły, a mianowicie art. 12-a i 12-b w brzmieniu następującem:

„**Art. 12-a.** Majątek dawnych niemieckich instytucyj ubezpieczeń społecznych, przyznany w art. 2 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 70, poz. 550) Państwu Polskiemu, przechodzi w każdym poszczególnym wypadku na własność tej instytucji polskiej, która przejęła zobowiązania odnośnej instytucji niemieckiej.

Art. 12-b. Nieruchomości byłej niemieckiej Landesversicherungsanstalt Posen w Poznaniu i Landesversicherungsanstalt Westpreussen w Gdańsku, wyszczególnione w załączniku do niniejszej ustawy, przechodzą na własność Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu bez potrzeby powzdania (§ 925 kodeksu cywilnego z dnia 18 sierpnia 1896 r.).

Przepisanie prawa własności w księdze gruntowej nastąpi na wniosek Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.

Wniosek ten jest wolny od opłat stemplowych, sądowych i komunalnych."

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*